

[Erilainen?](#)

Kun olin 2. luokalla huomattiin, että minulla on oppimisessa vaikeuksia. Minulle pyydettiin tukiopetusta, mutta en saanut sitä. Kun kaverit saivat tietää, että en osannut tai ymmärtänyt samoja asiota vielä kun he, alkoivat he kiusata ja kysellä esim. matikanlaskuja. Jos en osannut niitä niin he vain nauroivat minulle.

Se tuntui silloin todella pahalta... Kun en saanut tuosta koulusta lisäopetusta, minun piti vaihtaa koulua... Uuteen kouluun meneminen oli pelottavaa, kun piti tutustua uudestaan kaikkiin. Menin erityisluokalle, että sain sitä tukea opiskelussa mitä tarvitsin.

Viereisen luokan tytöt, jotka olivat niin sanotulla "tavallisella luokalla" aina pilkkasivat erityisluokan oppilaita. Kerran meillä sitten oli samaan aikaan liikkatunti sen toisen luokan kanssa. Meille arvottiin parit ja jouduin pariaksi yhden niistä kanssa ketkä haukkuivat erityisluokan oppilaita. Näin monta kertaa, kun he kuiskalivat kavereiden kesken ja nauroivat katsoen minua päin.

Nyt kaikki on ihan toisin. Olen 7. luokalla ja olen niiden kaikkien, ketkä kiusasivat minua, hyvä kaveri ja he eivät enää piittaa siitä olenko erityisluokalla.